

BREZ KOMENTARJA. Tribuna je v osmi številki prinesla v »satiričnem«
članku Prepovedana pisma, ki ga je podpisal neki Satir, tudi naslednji odstavek
o prvih treh številkah Sodobnosti:

»Nekoliko pustnega razpoloženja je prinesla mojemu ljubemu narodu tudi
nova revija Sodobnost, ki je izredno debela, kot najdebelejša svinja, so je pa
same kosti in ima masla izredno malo. Objavlja pisma nekega gospoda nekemu
drugemu gospodu, kako je ta prvi gospod čir na želodcu imel ali nekaj podob-
nega — to, moraš priznati, je izredno pustno zabavno. Neki gospod prav tako
objavlja garnituro tuljenja, vzdihanja in besednega ropotanja in ta glasbeno
pesniška kombinacija se baje imenuje rapsodija. Razen tega objavljajo tehtne
prispevke stari veterani naše literature, nakar jaz resnično mislim, da bi morali
po izidu te Sodobnosti ukiniti društvo književnikov ali pa apelirati na SZDL,
da postavi še en novi uredniški odbor. Te lepo pozdravlja tvoj votlo sodobni
sin — Satir.«

Naj ta zapisek ostane brez komentarja, zgolj kot dokument svojevrstno
vulgarnega duha in terminologije, ki jima je odstopil prostor list slovenskih
študentov v navadnem letu 1965.

Ur.

PISMA UREDNIKU

Tovariš urednik,

*v Odmevih z ekrana 64 (Sodobnost, št. 1—5) sporoča Filip Kalan, da gre
v mojem primeru »(milo rečeno) — za absurdnost naše gledališke kritike«, ker
da sem s svojima recenzijama Pomladi 71 in Kreatur (predstav v Drami in
Mestnem gledališču) avtor »birokratskih predlogov o ukinitvi Bojana Stupice
in odpravi Bratka Krefta«, pri vsem tem pa gre tudi še za »sumljivi podtekst
osega tega pisanja, ki se po administrativni upokojitvi administrativno usta-
nooljenih Perspektiv širi zadnji čas po gledališkem kotičku študentskega lista
Tribuna, odkoder prehaja polagoma tudi v druge predele našega tiska, tako celo
v Naše razglede —«.*

*Prispevek Filipa Kalana je bil konec lanskega leta objavljen že na Kul-
turni panorami ljubljanske televizije. Ker pa je prek televizije težje ugovarjati,
mi dovolite, da ob ponovni objavi Kalanovega spisa priobčim dobesedni citat
tistih dveh odstavkov iz svojih recenzij, ki po prepričanju Filipa Kalana za-
htejata ukinitve Bojana Stupice in odpravo Bratka Krefta in ki ju Filip Kalan
tudi sam — pa ne dovolj objektivno in točno — citira, ter s tem onemogočim
morebitne nadaljnje potorbe v to smer.*

Pomlad 71 (Tribuna, 14. oktobra 1964)

*»... Adamova je režiral in insceniral gost iz Beograda ing. arh. Bojan Stu-
pica. Njegovo ime nam je bilo sinonim za gledališko svežino, vitalnost in idejno
neuklonjivost. B. Stupica nam je bil zgled polnega, neodtujenega in avtonomnega
gledališčnika, ki natanko vé, kje je perspektiva resnično modernega gledališča.
Z režijo Adamova je režiser sam razbil mit svojega gledališkega koncepta:
koncepta kot ideje in nje realizacije, in nas sam prepričal, da nujnost njegove
gledališke prisotnosti v Ljubljani le ni tako neukinljiva, kakor se je dozdevala*

v začetku. Hkrati nam je Pomlad 71 dokazala, da je mogoče o igravski kvaliteti ansambla Drame govoriti le v zvezi s kvalitetnim režijskim in repertoarnim konceptom. Sicer pa, da je le potencialna danost. Z Adamovom in Stupico je prišla na kant.« (...)»

Kreature (Naši razgledi, 24. oktobra 1964)

...» 2. Če forsiramo slovenske novitete, bi jih morali forsirati predvsem zato, ker bi bile sodobnejše in bolj naše od prevedenih tujih tekstov. Kreftove Kreature — stare že skoraj tri desetletja — tega sodobnega akcenta tudi v detemporalizirani in dekonkretizirani postavitvi režiserja Jožeta Galeta in scenografa Svoete Jobanoviča absolutno pogrešajo. Kreature bi kljub osnovnim formalistični strukturi poznale na dandanašnjem odru svoj vsebinski mik in svojo človeško vznemirljivost le, če bi jih predstavili v svet konkretnih, naših malomeščanov. Zdaj pa nas njihova mentalna beda sploh ne zadeva, saj nas oder sam neprenehoma prepričuje, da sploh ne gre za našo mentalno bedo, ampak za revščino iz leta 1934 ali za 'kreaturnost' nasploh.

3. 'Subjektivna' in 'objektivna' dimenzija Kreature dr. Bratka Krefta zatorej v današnjem slovenskem družbenem prostoru ne more biti nepogrešljiva pa usodna.« (...)»

Upam, da je iz citiranega razvidno, da nisem hotel nikogar »črtati iz seznama živih«. Kaj imajo pri vsem tem opraviti še Perspektive, pa tudi — žal — ne vem.

Andrej Inkert

DOBILI SMO V OCENO

- Josip, Vidmar, Misli.** Izbral in uredil Jože Javoršek. Mladinska knjiga 1964.
- Edvard Kardelj, Problemi socialistične graditve.** Knjiga VI. Državna založba Slovenije 1964.
- William Shakespeare, Soneti.** Prevedel Janez Menart. Oprema Jože Brumen. Slovenska matica 1965.
- Miško Kranjec, Povest o dobrih ljudeh.** Opremil Jože Ciuha. Mladinska knjiga 1965.
- Dragotin Cvetko, Jacobus Gallus Carniolus.** Oprema Janko Omahen. Slovenska matica 1965.
- Veno Pilon, Na robu.** Opremil avtor. Slovenska matica 1965.
- Petar Petrović Njegoš, Gorski venec.** Poslovenil Alojz Gradnik. Opremil Vladimir Lakovič. Državna založba Slovenije 1965.
- Zdravko Pečar, Afrika.** Prevedla Vida Kastrin. Opremil Janez Trpin. Državna založba Slovenije 1965.
- Giovannino Guareschi, Don Camillo in Peppone.** Prevedel France Sirk. Opremil Uroš Vagaja. Državna založba Slovenije 1965.
- Jože Šircelj, Žepni bonton.** Ilustriral in opremil Aco Mavec. Mladinska knjiga 1964.
- Edgar Wallace, Grozoviteži.** Prevedel Mirko Napast. Opremil Janez Bernik. Državna založba Slovenije 1965.

IZ VSEBINE PRIHODNJIH ŠTEVILK

„Sodobnosti“:

Edvard Kardelj, Družbena kritika danes
(razprava)

*

Vojan Rus, Možnosti in razpotja naše moralnosti
(razprava)

*

Vlado Vodopivec, Upor mladih
(razprava)

*

Janez Menart, O prevajanju poezije
(esej)

*

Anton Ingolič, Mrs Betty Bobbich
(proza)

*

Danilo Lokar, Ptičarjeva žena
(proza)

*

Ela Peroci, Mrak
(lirični cikel)

*

Ada Škerl, Pesmi

*

France Onič, Pesmi